

Preiļu rajona
GALVĒNĀ
BIBLIOTĒKA

ZEMNIEKURS

LATGOLAS NŪVODA NEDEĻAS LAIKKROKSTS

Nr. 9 (97)

1997. GODA 5. MARTS

CENA 5 SANTIMI

SPECIALLAIDIENS

ZEMNIEKA POLITIKA: APDOMĀ LABI, PADARI GUDRI!

Pirmo reizi Preiļu vēsturē ir gadījums, kad uz domes vēlēšanām savu sarakstu pieteikusi arī Latvijas Zemnieku savienība. Mums pārmet: ko zemniekiem darīt pilsētā? Vai tad dikti liela megapole tad nu būtu Preiži, kas visai tālu no zemes un zemniecības? Bet vai nav tā, ka lielākā daļa te ir bijušie un esošie zemnieki,

visi iedzīvotāji tā vai citādi saistīti ar zemes apsaimniekošanu. Un varbūt ka ir gods pilsētai, kad par tās likteni — sūra darba ikdienu un grūti veidojamu rītdienu — ar savu apdomīgumu un pamatīgumu iestājas zemnieki? LZS Preiļu nodaļa pastāv no tiem laikiem, kad tika atjaunota partija, izturējusi laika pārbaudījumus un kālab lai tā

neuzņemtos arī kādu grūtu pienākumu? Mūsu sarakstā ir LZS biedri, bet ir arī bezpartejiskie, mums jau no laika gala ir cieša sadarbība ar politiski represēto klubu, kura emblēma ir šis baltais pieminēklis pie Preiļu baznīcas, mēs nevairāties iet kopā ar Preiļu dekanātu, ar mums ir arī tie, kuri zina, kā var, kā spēj un ko zina un arī kā var izdarīt, lai pilsētā ieviestu vismaz elementāru kārtību, lai liktu pamatus tam, ka tās rītdienu varētu plānot šodien, kas no tā var iznākt un kādu mēs vēlamies visu redzēt. Par to tad arī vēsta šis laikraksta numurs.

Ar mums kopā ir politiski represēto klubs, Latvijas zemessardze, intelligēnce — pedagogi, mediķi, sabiedriski darbinieki, atbildīgas personas.

KĀ BALSOSIM?

LATVISAS ZEMNIEKU SAVIENĪBA

Andrejs Zagorskijs	☐
Aina Iljina	☐
Ivans Kokins	☐
Irēna Petrāne	☐
Jānis Barons	☐
Terezija Lakovska	☐
Antons Andžāns	☐
Rūdolfs Paeglis	☐
Arkādijs Višņevskis	☐
Antons Rancāns	☐

Vēlēšanu iecirkņi saņemsiet astoņas šādas vēlēšanu zīmes (katra, protams, ar savu nosaukumu un savu sarakstu) Preiļu domes vēlēšanām, arī īpašu aploksnī. Sameklējiet to, kurai būs Latvijas Zemnieku savienības nosaukums, pie uzvārdiem (a), kuri (s) vairāk simpatizē, ievēliet krustiņu lodziņā. Ja kurš galīgi nepatīk — izvītrojiet; citus sarakstus atstājiet sev par piemiņu, šo ieliciet aploksnē, ielaidiet vēlēšanu kastē un būsiet izpildījis savu pilsoņa pienākumu. Neiet un nebalsojot nozīmē ļaut, lai atkal kādi citi vazā aiz deguna. Šī saraksta dāmas un kungī, kā jau paši redzat, uz domi «laužas» pirmo reizi, nav «sašmucējušies», zināmi kā cilvēki, kuri daudz nerunā, bet par viņiem stāsta darbi.

LATVIJAS ZEMNIEKU SAVIENĪBAS PREIĻU DOMES DEPUTĀTU KANDIDĀTU PROGRAMMA

Latvijas Zemnieku savienība ir centrālais politiskais spēks, kurš vienlīdz aktīvi iestājas kā par lauku, tā pilsētu iedzīvotāju interešu pārstāvēšanu, to atbalstīšanu, par ekonomikas pārstrukturēšanu, plašu privatizācijas procesu, vidējās un mazās uzņēmējdarbības attīstību, valsts atbalstu pārtikuša iedzīvotāju slāņa veidošanā ar augstu pirktspējīgu pieprasījumu. Mēs, LZS deputātu kandidātu saraksta darbinieki, par savu pirmo un neatliekamo uzdevumu uzskatām:
— rūpēties, lai Preiļu pašvaldībai piešķirtie līdzekļi un dotācijas, kā arī visu veidu naudas ienākumi tiktu izmantoti maksimāli efektīvi un lietderīgi, ieguldot tos gan pilsētas sakopšanā, gan tās ekonomikas attīstībā, vides uzturēšanā;
— atbalstot privātās iniciatīvas, uzņēmējdarbības un ražošanas struktūras, gādāsim, lai saglabātu jau esošās darba vietas, uzlabojot ekonomisko stāvokli, radītu jaunas, to precīzāku skaitu un iespējas nosakot pēc padziļinātas iepazīšanās ar situāciju un iespējām pilsētā. Šim nolūkam domes kompetences ietvaros paredzam piešķirt atvieglojumus tiem, kuri mūsu pašvaldības teritorijā dibinās jaunus uzņēmumus, ražotnes un garantē darbu tajos pilsētas iedzīvotājiem; ar darbā iekārtošanas biroja un citu organizāciju starpniecību rūpēsimies, lai ilgstošie bezdarbnieki, kuri paši tā vai cita iemesla dēļ nevar atrast pastāvīgu vai ilgākam laikposmam darbu, nokļūst zemnieksaimniecības sezonas un citos darbos;
— nenogurstoši pievērsīsimies uzņēmējdarbības attīstīšanai kā vienam no ekonomiskā uzplaukuma pamatiem, investīciju piesaistes perspektīvam, sakārtojam savu pilsētu tādejādi, lai tā būtu pievilcīga tūrisma industrijai; lai Preiļu labā slava skan tālu pāri novada robežām.
Par ļoti svarīgu uzskatām veselības

aprūpes un aizsardzības jautājumus, visupirms sakārtojot pilsētā esošās slimnīcas un poliklinikas saimniecību, izstrādājot efektīvus pasākumus to uzturēšanai, medicīnas personāla algošanai, slimo kases darba uzlabošanai, panākot, lai šīs sistēmas organizācijās, katrā doktorātā par vissvarīgāko uzdevumu uzskatītu pacientu un slimnieku kulturālu apkalpošanu, lai viņi saviem līdzekļiem atbilstošu saņemtu gan pakalpojumus, gan medikamentus; atbalstīsim un veicināsim privāto doktorātu rašanos, ģimenes ārstu aprūpes veidošanos un citas mūsdienīgas, progresīvas iniciatīvas, lai visu rangu mediķu darba auglī atbilst ārsta augstajam aicinājumam.
Likvidēsīm nesakārtotību ar īres, apkures un komunālo pakalpojumu apmaksu, lai patērētāji maksā tik, cik patiešām vērts pakalpojums. Uzskatām, ka visās šajās jomās daudz līdz šim nepamanītu un nelikti lietā rezervju, kuras vēlamies atklāt un izziņāt, lai tādejādi rastu iespēju noteikt cietas un nomainīgas likmes ilgākam laika posmam, palētinātu šīs izmaksas un reizē ar to pazeminātu no iedzīvotājiem iekasējamās summas par šo pakalpojumu saņemšanu; lai cilvēki maksā vien par to, ko reāli izmantojuši. Savlaicīgi parūpēsimies par kurināmā sagādi vajadzīgā daudzumā un par lētākām cenām, izmantojot jau esošās tīlpnes, irējot tās uz divpusīgi izdevīgiem noteikumiem vai arī ceļot jaunus; veicināsim dzīvokļu fonda ātrāku privatizāciju, gādājot, lai tam tiktu pakļauti patiešām pieņemami dzīvokļi, dosim iespēju mazturīgākajiem irniekiem pāriet uz lētāku platību apdzīvošanai, rosināsim irnieku atbildības pastiprināšanu par viņu lietošanā nodotajiem namiem, to uzturēšanu un nodrošināšanu pret apkures zudumiem. Parūpēsimies, lai mūsu pilnvaru laikā pilnīgi sakārtotu siltuma,

karstā un aukstā ūdens padeves sistēmas, lai nav to zudumu ceļā līdz patērētājam, netiktu apsildīta atmosfēra, novecojušās un mazjaudīgās sistēmas pamazām nomainot ar modernākām; visnotaļ gādāsim par telpu režīmu, kas tiks pieprasīts kā no pašvaldības uzņēmumiem, tā arī no patērētājiem; deputāti darbosies un atbalstīs Preiļu patērētāju interešu aizsardzības klubu tā centienos pēc kārtības.
LZS kandidāti savā redzeslokā iekļāvuši un paturēs jautājumus, saistītus ar vides sakopšanu un uzturēšanu, Vispārēju pilsētas sakoptību, atkritumu savākšanu, esošo attīrīšanas iekārtu savešanu kārtībā, paātrinātāk turpinot jauno izbūvi, kura jau ievilkusies nepiedodami ilgi. Neatliekams darbs mūs gaida pilsētas ielu sakopšanā, lielākā daļā no kurām jāremontē segums, aizlīdzinot bedres, atjaunojot pieguļošo teritoriju vizuālo noformējumu, uzlabojot to. Rūpējosim par pilsētas labo izskatu, novācemas satrunējušās un pussagruvušās būdas vairākās vietās centrā un nomalēs, neglītāis un nevienam nevajadzīgais postaments centrālā laukuma malā pie pasta un kinoteātra, kā arī citi «senatnes pieminēkli», kuri traucē un bojā pilsētas izskatu.
Bērnu, kuri no apkāmes laukiem mācās Preiļu skolās — pamatu un vidējās izglītības iestādēs — nokļūšanās uz mācībām un atpakaļ, kā arī pilsētas iedzīvotāju, tāpat mūsu viesu ērtībām iekārtosim visiem pieņemamu sabiedriskā transporta apkalpošanu, izstrādājot optimālu maršrūta autobusu, kas savieno četras piepilsētas lielākas apdzīvotās vietas — Riebiņus, Ličus, Stolderi un Anspaku, reizē ar to iekļaujot arī pilsētas nomales, rast iespēju zināmāi līdzekļu dotešanai tā uzturēšanā nerentablu braucieni gadījumos.
Gādāsim, lai tiktu sakārtots un savstarpēji saskaņots darbs pilsētas

teritorijā esošajam autouzpildes stacijām, auto un citu servisa pakalpojumu sistēmā, lai iedzīvotāji un mūsu pilsētas viesi varētu labi orientēties uz vietām un ērti nokļūt viņiem vajadzīgajās iestādēs, uzņēmumos, šim nolūkam pārdomāti izvietojot ceļu zīmes, transporta kustības norādes, reklāmu; parūpēsimies, lai ielas ir pietiekami apgaismotas naktīs.
Rūpēsimies, lai pilsētā izvietotā municīpālā un valsts policija, zemessardzes 35. bataljons un citas ar kārtības uzturēšanu un drošības nodrošināšanu saistītās organizācijas savstarpēji sadarbotos un godprātīgi pildītu savus pienākumus, garantētu cilvēku drošību darba vietās, uz ielas un mājās; gādāsim, lai kā pašā domes ofisā un tās strukturālos veidojumos ierēdņi un citi darbinieki lietpratīgi, iecienīgi un laipni izturētos pret apmeklētājiem, lai viņi strādātu ar devīzi: ierēdnis ir tautas vajadzībām nolikt darbinieks, nevis otrādi.
Nopietni pievērsīsimies sociālas palīdzības sniegšanai iedzīvotājiem, nodrošinot pabalstus tiem, kam patiešām vajadzīgi, gādāsim, lai katrs priekšmetu saņemtu to, kas viņam pienākas.
Par primāriem uzskatām izglītības jautājumus; rūpēsimies, lai skolotāji savlaicīgi saņem pienākošos atalgojumus, ārpus vispārīgajiem skolām nepalik neviens attiecīga vecuma bērns, lai pieaugušajiem ir drošas iespējas apgūt specialitātes un kvalifikāciju, celsim pieaugušo izglītības līmeni, uzlabojot tam atvērtā centra darbību; centīsimies paaugstināt pilsētas iedzīvotāju vispārējo izglītības un kultūras līmeni, organizējot un piedāvājot vakarskolas un cita veida izglītības iespējas, noteiktas valstī.
Pilsētas domes deputāti no LZS uzņemas gādību par politiski represētajiem, viņu interešu aizstāvēšanu, savas kompetences un iespēju

robežās nodrošinās tiem iespējamu atvieglojumus, palīdzēs grūtībās, veicinās līdzdalību visos dzīves procesos, lai tādejādi mazinātu sūrās atmiņas pār kādreizējiem pārinodarījumiem, dotu iespēju ražīgāk iekļauties šodienas procesos.
Visnotaļ atbalstot Preiļu sporta kluba «Cerība» centienus attiecībā uz pilsētas iedzīvotājiem, jaunatni, tā kultivējamo nodarbību un pasākumu efektivitāti attiecībā uz sporta spēlēm, mudināsim lielāku uzmanību veltīt vieglatlētikai, kas pēdējos gados nepelnīti aizmirsta, pievērsīsimies arī moderno sporta veidu, tajā skaitā golfa un citu attīstīšanai, kam piemērota pilsētas apkaime, zemnieku saimniecību teritorijas.
Uzskatām, ka tagadējais rajona kultūras nams lielul tīesus darbībā ir saistīts tieši ar pilsētas iedzīvotāju nodarbībām pulciņos, kulturālā atpūtā un tā remonta pēc avārijas jau pārlietu ievilcīs — gādāsim, lai darbi šeit tiktu paveikti iespējami ātrāk. Daudz vēl nedarīta ir parka sakopšanā, pils uzturēšanā — tie ir mūsu pilsētas rota, simbols kā centrālie vērti, un kā tādi pelnījuši daudz lielāku uzmanību. Reizē ar to pilsētas domes pienākums ir arī dot savu ieguldījumu novadpētniecības un lietišķās mākslas muzeja telpu paplašināšanā, kopā ar Preiļu katļu draudzi savest piedienīgā kārtībā tagad tik nepievilcīgo kapliču.
Mūsu deputātu grupa aņemas nodrošināt iedzīvotāju plašu informēšanu par domes darbu, peņemtājiem lēmumiem un to izpildes gaitu procesā, ne tikai pirms vai pēc tam: sniegt ziņas par saņemto līdzekļu izlietošanu, uzskatot, ka katram vēlētajam ir tiesības zināt visu un par visu, dosim iespējas iedzīvotājiem nākt klajā arī ar konstruktīviem priekšlikumiem domes darba uzlabošanai vispār.

REDKOLĒGIJA: Valija Berkina — Jēkabpils, Jānis Elksnis — Latgales Kultūras centra izdevniecība, Pēteris Gleizdāns — Rēzekne, Jānis Kokins — Daugavpils, Anita Petkune — Krāslava, Antons Rancāns — Preiļi, Antons Slišāns — Balvi, Viktors Trojanovskis — Ludza, Pēteris Zeile — Rīga, Jānis Žugovs — Rīga, ārzemju biroja vadītājs — Alberts Spoģis Minsterē

VĀRDS KANDIDĀTIEM

ANDREJS
ZAGORSKIS:

— IZGLĪTĪBAI JĀBŪT PIEIETAMAI VISIEM, DROŠAI UN PAMATĪGAI

Par galvenajiem principiem un mērķiem uzskatu uzlabot katru cilvēka iespējas iegūt kvalitatīvu izglītību un atbilstošu interesēm, visiem bērniem jānodrošina iespēja apgūt pirmsskolas izglītību un pēc vecāku vēlēšanās — bērnu dārzos, pirmsskolas sagatavošanas grupās un citur.

Sekmējams tas, lai visi pilsētas bērni obligāti iegūtu pamatskolas izglītību un jau pirms tam, kamēr beidz attiecīgu mācību iestādi, nodrošinot iespējas to darīt dažādās, pēc izvēles, formās — pamatskolās, vidusskolās, vakarskolās, ģimnāzijā, arī daudzveidīgu aradizglītību, ko dod arodu skolas. Veicināma bērnu tieksme pēc papildus zināšanām, ko dod nodarbinības jaunrades centrā, tehniskās jaunrades centrā, sporta un mūzikas skolās, tāpat arī pieaugušajiem — pieaugušo izglītības

IVANS KOKINS:

— VIENA TAUTA UN VIENA TAISNĪBA VISIEM

Gatavojoties Preiļu domes vēlēšanām LZS komandā, esmu domājis, ko tad mums īsti vajadzētu veikt savā pilsētā, lai izķepurotos no tām grūtībām, kādas esam. Galvenais tomēr paliek sen jau aizmirstais lozungs, kas ir mūsu vadoņu kabinetos: «Viena tauta — viena taisnība visiem». Vēl mums ne visai sen bija arī cits, atmodas laikos tas stāvēja pilsētas nomalē un acināja uz tiesisku valsti. Nu, bet redzam, kā dzīvo vairākums.

Nekādā gadījumā nepiesaucu

atbalsta iestādēs.

Ievērojama pilnīga atklātība, vienlīdzības un proporcionālas pieejas principu ievērošana, risinot jebkuru uzdevumu pilsētas mērogā, nav paciešams pat nieciņš mēģinājums ar savtību sasniegt mērķus, labklājību uz citu rēķina — jebkurā jautājumā un jebkurā situācijā.

Nav pieļaujama «pārlika centība» izglītības iestāžu slēgšanā un pārorganizēšanā, ja tas ir pretrunā ar iedzīvotāju interesēm un izglītības likumu, šī tīkla optimizācija nav uzsākama ar slēgšanu un sašaurināšanu, bet gan ar rūpīgu jau izveidojušās situācijas analīzi, un vispirms — samazinot katras iestādes komunālos izdevumus, kas panākams pilnveidojot apkuri, ēku siltināšanu, uzstādot skaitītājus, lietderīgāk izmantojot telpas ārpūsmācību laikā.

Ir laiks istenot visu izmaksu samazināšanu izglītības iestādēs, noslēdzot striktus līgumus ar citām pašvaldībām par bērnu (vecumā līdz 18 gadiem), kuri mājās dotajā iestādē, izglītības izdevumu segšanu.

Svarīgi ir panākt atbilstošu papildfinansējumu no valsts budžeta ģimnāzijai atbilstoši tās statusam, Preiļu 1. pamatskolai, 2. vidusskolai saskaņā ar telpu pārblīvētību «Latgales programmas» un valsts investīciju ietvaros, samazinoties izglītības izmaksām savukārt izbrīvējušos līdzekļus izlietot tikai un vienīgi izglītības citām vajadzībām. Lai saglabātu esošo pirmsskolas iestāžu tīklu un samazinātu rindas bērnu dārzos, atvērt tajos nepilnas dienas grupas.

Paaugstināt bērnu drošību ārpus skolas un mājām, pirmām kārtām attiecībā uz satiksmes drošību ielu šķērsošanas vietās Liepu ielā, Aglonas ielas krustojumā, Raiņa bulvārī, Paulāna, Daugavpils, Talsu ielās un to krustojumos. Reizē ar to strikti jāseko suņu turēšanas noteikumu ievērošanai, vispārējai sabiedriskajai kārtībai.

Budžeta līdzekļu ekonomiskāku izlietojumu panāksim ar tā izziņošanu iedzīvotājiem, ja sniegsim detalizētu pārskatu par domes un tās iestāžu līdzekļu izlietošanas plānojumam un pašu izlietojumu.

agrākos laikus un, pasarg Dievs, neaģitēju uz pretvalstisku darbību. Mūsu galvenā bēda ir tas, ka pieļāvām sevi vadīt un valdīt, kā kuram labāk patīk domāt, bijušajiem «sarkanajiem». Pats jautrākais vēl tas, ka vairums šo cilvēku arī tagad kandidē uz deputātu mandātiem. Protams, vai tos viņiem pasniegt — katru vēlētajā brīva izvēle, bet vai nederētu arī šad tad padomāt. Mums izveidojies tāds stāvoklis, ka vienam otram būt par deputātiem, arī pilsētas domē, ir tikpat kā specialitāte.

Man var pārmet, ka ikviens labi zina gan par banku lietām un izniekotajiem kredītiem, gan par to, cik vērts kura katru piedāvājums, ka nav nekādas vajadzības atkārtot. Un tomēr. Vai tik tiešām vienīgā izeja ir Preiļus padarīt par vienu lielu nabagnāju, kur viens otrs var pievēkt visu, kas saņemts citos laikos, jo ētikas normas tagad nav modē, bet trešais palikt, kā tautā saka, ar garu degunu.

Lai es un cits varētu runāt par konkrētām lietām, kas un kā darāms, ko var solīt citiem, vajadzīgi konkrēti dati un dziļa tos analīze. Tā tas ir arī attiecībā uz domi un tās iespējamo darbu nākotnē, bet šādu analīzi diez vai šodien ir iespējams veikt. Un nez vai arī jaunajam domes sastāvam, kas būs radies visu konkurējošo deputātu sarakstu nobalsošanas gaitā, būs iespējama pieeja materiāliem par šīs domes saimniecisko darbību.

Mans kredo tomēr ir un paliek: «Viena tauta — viena taisnība visiem» un arī vēlēšanās strādāt ar goda prātu, lai arī ir šaubas par apgalvojumu, ka ejam uz tiesisku valsti — varbūt tādu, kur visam pamatā ir tiesāšanās, kur katrs jautājums jāizlemj tiesas ceļā, kur allaž uzvar advokāts (lasi — nauda). Bet tomēr... Ja visas cerības jau zaudētas, tad arī dzīvot nav vērts.

AINA ILJINA:

— PROBLĒMU NEBŪS, JA TĀS RISINĀS

Preiļos dzīvoju jau vairāk par trim gadu desmitiem un tikpat kā visu šo laiku strādāju rajona laikrakstā «Novadnieks», galvenās tēmas — lauksaimniecība, Preiļu domes darbs, sports. PSKP biedre neesmu bijusi, nesastāvu arī LZS, bet man simpātiska tās programma. Vēl varu piebilst, ka pilsētas domes dažu izpildinstitūciju darbinieki mani vēlētos redzēt paliekam aiz durvīm, nekā ienākam iekšā, viņi ļoti saprotami — ne vienmēr publikācijas bijušas patīkamas. To varu uzņemt kā komplimentu par savu žurnālistes darbu.

Tā kā pietiekami esmu vērojuši domniekus un viņu rīcību, varu izdarīt dažus secinājumus. Nav jāieslēgt pašapmierinātības eiforijā un sapņos par vēlētajū uzticību, bet jau tūlīt jāķeras pie nopietniem jautājumiem un tad būs labi.

Kas jādara pēc manām domām. Jāpārskata budžets ar tādu mērķi, lai sociālajai sfērai nonāktu vairāk līdzekļu. Nav normāli, ka tik nabadzīgi ļaudis kā Preiļu iedzīvotāji nesāpams dotācijas nākamajā apkures sezonā, to

nebūs arī komunālajiem maksājumiem. Jāizstrādā 228000 latu lielā kredīta dzešanas grafiks un par katru cenu jāieķir vaļā no parāda par 1996. gadu. Sen nobriedusi vajadzība izveidot savstarpējās labvēlības atmosfēru starp domi un akciju sabiedrību «Preiļu siers», lai līdz jaunās apkures sezonai gan atklātu iemeslus siltuma zudumiem, gan tos novērstu.

Nevar pieļaut pat domu, ka arī turpmāk pat deputāti tiks turēti informācijas badā, kā tas bija līdz šim, kad noklusēta apšaubāma saimnieciskā darbība (kredīti, mazuta pirkšana un tālāka transportēšana u. c.), par kuru deputāti uzzina tikai no preses. Ik mēnesi jāizdod informatīvais biļetens ar divpusīgu un patiesu informāciju — kā par domes, tā uzņēmumu saimnieciski finansiālo darbību līdz pat tam, cik ik mēnesi ietaupījīs vai izšķērdējis «Siltums», cik gigakalorijas saražotas, to pašizmaksā, kā plok kredītu pakete, kas un cik maksā no patērētājiem, kā ir ar «Saimnieka» maksājumiem, vai budžeta līdzekļi veicina tā darbību un kā dome tiek galā ar budžeta ieņēmumu un izdevumu daļām. Šim izdevumam materiālu netrūks.

Neviens nevar pateikt, kā un cik dome veicinājusi sadarbību ar vietējiem uzņēmumiem, vai to rosība ir abpusēji izdevīga, kā tam vajadzētu būt, lai krasi samazinātos bezdarbs, jo šie uzņēmēji allaž gatavi piedāvāt jaunus darba vietas. Vai dome ir ko darijusi, lai sakārtotu tiem adresētu nodevu un nodokļu sistēmu, un ne jau kā, bet tieši tajā plāksnē, lai ļautu viņiem atvilkt elpu, darbaņēmējiem nodrošināt kaut cik normālu algu, sociālo nodrošinājumu. Ierobežojot alkohola tirgošanas vietas, to skaitu un tirgošanās laiku, noteikt, ka atļaujas izdodamas konkursa kārtībā vai saskaņā ar grafiku, nevis mētaties, kā

mēdz sacīt, pa labi un kreisi. Parāds nav brālis un tas Kredītbankai būs jāatdod.

Jāņem vērā, kā uzņēmēji un kooperatīvās sabiedrības atbalsta pilsētas kultūras, sporta un citus pasākumus kā sponsori — tie pelna ievēribu un pretimnākšanu. Katrā ziņā iespēju robežās materiāli jāatbalsta mazapģādie, bet centīgiem augstskolu studentiem, mazturīgu vecāku bērniem jārod iespēja saņemt brīvdienas u. c. Vārdu sakot, pagaidām labdarība nav bijusi cieņā un godā, bet tā tur ir jāieceļ.

Žēl, ka domē līdz šim nav gādājuši par pretkorupcijas likuma ievērošanu: viņam otram deputātam atrašanās domē ir lieliska iespēja ko «izsist» saviem uzņēmumiem, bet kopīgajām pilsētas lietām viņiem enerģijas vairs nepietiek.

Daudz runājam par «klibojošo» kultūras dzīvi pilsētā, dome daļēji finansē KN darbu, bet tas vēl joprojām nav atjaunots. Vai ir kur redzēt, ka jaunatnes atpūtu, tās pašas diskotēkas, organizē ne speciāla iestāde, bet privāto uzņēmējs. Un vai ir normāli, ka kultūru sponsorē ar ievākumu no alkohola tirzniecības: sak, jo vairāk dzersim, jo kultūrāliki kļūsim.

Sākumā ik kā uzliesmojam, aizraujamies ar ko, tad nodziestam un uz ilgu laiku. Vai tā nav noticis ar sadarbību ar Askerzundes komūnu Zviedrijā, vai arī tā kļuvusi par izredzēto privilēģiju? Pēc manām domām, ja riko pieredzes apmaiņas vai kādus citus braucienus, tad jāiesaista vairāk cilvēku.

Pilsētas domei jāveido cieši un stabili sakari ar zemniekiem, vismaz no tuvākās apkaimes, rosīnot tos tirgoties ar pārtikas preču pārpalikumiem un bez starpniekiem, tas radīs drošu konkurenci, no kuras iegūs pilsētnieki, saņemot lietiskus pienu, gaļu un arī labākas kvalitātes.

IRĒNA PETRĀNE: — GALVENAIS TOMĒR NEZAUDĒT TICĪBU UN MĪLESTĪBU

Kas mani uztrauc?

Pirmkārt, tās ir domas par mūsu bērniem, par nākamā paaudzi. Tieši bērni ir tie, kuri visvairāk cieš gan ekonomisku, gan fizisku, garīgu un seksuālu depresiju. Cieš no tā, ka vecākiem nav darba un nav arī naudas, ka abi vai viens no viņiem ir alkoholiķi, cieš no tā, ka trūkst vecāku un līdzilvēku mīlestības, ka pieaugušo dusmas tiek izgāztas uz viņiem. Un kur bērns var aiziet, kam «izkriet» savu nabaga sirsniņu un tā pārinodarijumu un pārdzīvojamu nasta aug, līdz tiek grauta jau tā trauslā veselība. Strādājot bērnu nodaļā, vēroju, kā pieaug to skaits,

kurus tīšu prātu atstāj slimnīcā, lai vecākiem «nemaisās pa kājam».

Atceros, kāda māte pavisam atklāti pateica:

«Jūs manu bērnu mīlat vairāk, lai tad viņš arī padzīvo pie jums, man nav vajadzīgs!»

Pieaug tādu bērnu skaits, kuri nav radīti kā mīlestības dāvana, bet kā naudas avots, lai par to nopirktu «krutku». Vēl joprojām ausis griežas kāda «tētiņa» sacītais:

«Es viņus štančēju, lai būtu nauda».

Alkoholisms ir visnežēlīgākā un vislielākā problēma mūsu sabiedrībā. Nakts dežūru laikā visvairāk jāstrādā tieši ar alkohola saindētiem cilvēkiem. Vēl briesmīgākais tas, ka dzer arī bērni — pie mums jau pabijuši ceturto un sesto klašu skolēni, kuri, lielidamies, stāstīja, ka kopā ar tēviem dzēruši šnabi.

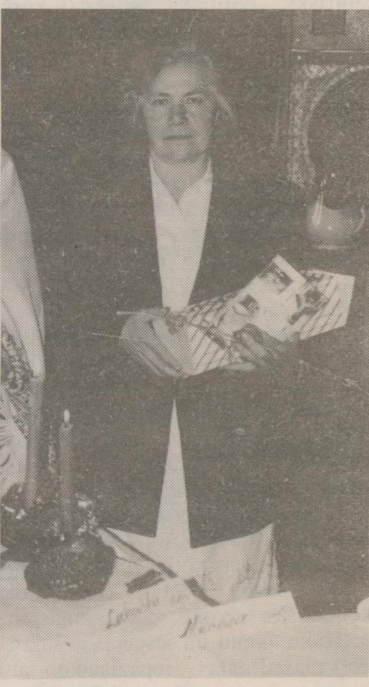
Cilvēki nav raduši rūpēties par savu veselību, nav gatavi tam, ka par to jāmaksā, bet veselība taču ir visdārgākā manta pasaulē. Uztrauc fakti, ka pieaug ielaistu smagu slimību skaits, pie ārsta tādi cilvēki griežas vien tad, kad kļuvis jau pavisam slikti, bet tad jau palīdzēt ir grūtāk un nesalīdzināmi dārgāk. Vai tas tikai nabadzības dēļ?

Esmu pārliecināta, ka nekādā gadījumā nedrīkst likvidēt Preiļu vai kādu citu slimnīcu. Kas būs, ja vajadzības gadījumā būs jābrauc uz stacionāriem Daugavpilī vai Rēzeknē?

Vēl gribu teikt, ka mūsdienu visatļautības laikā jaunatne, skatoties «bojevīkus un šausmenes», sevi lēnām degradē, pat it kā nekaitīgās «multenes» nes sevī ļaunumu — ciet-sirdību. Bērns neapzinās, cik smagu negatīvo lādīņu tas viss iegulda viņa zemapziņā un tas būs jānes visu mūžu...

Ak, bet galvenais tomēr nezaudēt ticību un nezaudēt mīlestību!

TERĒZIJA LAKOVSKA: — SIMPĀTIJAS — LZS SARAKSTAM

Godājamie Preiļu iedzīvotāji — politiski represētie, pensionāri, invalīdi, strādājošie un bezdarbnieki, pedagogi, ārsti un citi inteligenti, atdodiet savas balsis par darbīgiem, godīgiem un principiāliem deputātu kandidātiem, kuriem nav pielīpis prihvāzācijas mēris, kuriem rūp sava tauta, nevis tikai personīgais izdevīgums! Balsojiet par Latvijas Zemnieku savienības sarakstu, kurā nav iepriekšējās sasaukuma domes deputātu, domes vai pašvaldības uzņēmumu darbinieku!

13 gadu vecumā mani ar ģimeni, tāpat kā daudzus citus latviešus, krievus, cītautiešus deportēja uz Sibīriju, kad atgriezās, viss jau bija izpostīts. Māju vietā bija palikusi tikai ābele, pie kuras piespīsties un paraudāt.

Kopā ar citiem Latvijas un Preiļu

JĀNIS BROKS: — UZMANĪBAS DEGPUNKTĀ — JAUNATNI

Ne tikai mani vien satrauc, kādā situācijā tagad ir jaunie ļaudis. Kaut vai sūdzības par to, ka armijā nonāk fiziski vāji sagatavoti puīši, slimīgi, kuri nav brīvi arī no tāda netikuma kā dzeršana. Nav viņi radināti darbam, disciplīnai, tālab arī rodas dažādas problēmas saskarsmē ar citiem.

Lai to visu labotu, daudz ir iespējams izdarīt arī mūsu pilsētā. Vispirms grieztu pievērst uzmanību jaunsargu kustības uzlabošanai, izveidot apmācību pulciņus skolās. Jaunieši ar interesi darbojas zemessargos, iegūst tur pirmo militāro rādījumu un iemaņas, bet arī kļūst labāki — tālab mūsu bataljona pieredzējušajiem vīriem jāuzņemas labi pārdomāta šefība.

Ne tikai policijai, arī mums, zemessargiem, bieži jāiejaucas skandalos, ko organizē iereibuši jaunieši diskotēkās. Manuprāt, kopš tās vairs nerīko kultūras nama zālē, kurā joprojām nav pabeigti remonta darbi, bet pilsētas nomalē — atveseļošanas kompleksā un citur, «tālāk no acīm», stāvoklis tajās pasliktinājies, jo nepilngadīgajiem tiek tirgoti alkohols. Jauno izklaide jāņem rokās pieredzējušiem un zināšiem kultūras darbiniekiem, ne privātpersonām, pašiem jāgādā par kārtību. Pie mums pilsētā bieži vien ir pavisam nelāgi, jo ik uz soļa augu dienakti jebkurš var iegādāties reibinošus dzērienus, tie tad arī ir par iemeslu karstgalvju uzbudināšanai.

Ne tikai jauno cilvēku pasargāšanai

no degradēšanās, bet vispār miera un kārtības labad jādarā gals pašiniciatīvai tierīniecībā ar vīriem, degvīnu, dzīves pieredze liecina, ka pašplūsmā te ved pie aizvien lielāka ļaunuma.

Tātad, svarīga ir kulturālas atpūtas organizēšana. Kā vienu no dienās iecienītām nodarbēm jaunajiem, sevišķi puīšiem, varētu nosaukt pneimatiskās šautuves ierīkošanu pilsētā, ko ar sekmiem un lietpratīgi var darīt zemessardze — tur augstu un veidotos mūsu olimpiskās rezerves. Vēl mums ir padomā krietni paplašināt ikvasaras sacensības ar zemessardzes lietīšajās sporta veidos, ko ar štata ātrūdas darbiniekiem rīkojam savas šautuves teritorijā — skriešana, šaušana, granātas mešana, pievilksnāšanās u. c. — te sava vieta ieradama arī jaunajiem.

Darba pietiek visiem. Mani iepriecina tas, ka uz Priēļu domi kandidē gan mūsu štāba vadība, gan arī vairāki zemessargi — tas liecina par pieaugušu mūsu vīru aktivitāti un vēlēšanos dot ko labu, derīgu savai pilsētai. Sevišķi kārtības ieviešanā un uzturēšanā, lai jebkurā laikā dienu un nakti visi varētu droši uzturēties ielās. Mums ir sadarbība ar valsts policiju un arī vēlēšanās to padarīt ciešāku, efektīvāku.

RŪDOLFS PAEGLIS: — PAKALPOJUMU PALĒTINĀŠANA IR LABKLĀJĪBAS AVOTS

Daudz ir tādu, kuri, savā laikā ieguvuši vidējo speciālo izglītību, jutās piepildījuši dzīves sapni: darba netrūka, labi varēja nopelnīt. Uz mums, kuriem bija vidējā izglītība un amats, ar skaudību nolūkojās tie, kuri bija procentuāli iegūt tikai gatavības apliecību — ne jau katram bija uzņēmība mācīties tālāk augstskolā, arī līdzekļi... Nepavisam negribu slavināt aizgājušos laikus un gausties, cik tagad slikti — kas bijis, pagājis. Bet tagad cilvēkam pašos spēka gados un ar noderīgu specialitāti jāpaliek bezdarbniekam, jāmeklē kāda gadījuma nodarbošanās, kas ne vienmēr vainagojas ar sekmēm. To visu esmu pārdzīvojis un piedzīvojis. Visai ģimenei ir prieks, kad tēvs beidzot tiek pie darba, var pārņemt mājās kādu latu kopīgajam budžetam.

Bet te atkal sākas ķibeles. Vairs nevienam nepārsteidz, ka aug komunālo

pakalpojumu maksa, cenas tirgū un veikalos, bet ar visu to kvalitāte nebūt ne pieaug. Ne visi ir rūdi nemaksātāji par siltumu, elektrību, ūdeni — daudziem vienkārši vairs nav iespējams izdzīvot lidzi dzīves dārdzības auļiem. Birokrātiskajiem ierēdņiem, kuri sēd dzīvokļu un komunālās saimniecības kantoros, šķiet, ka ar padārdzināšanu tie varēs savilkt kopā galus, kompensēt to, ko neiegūst, bet nez vai: ko tu paņēmi no plika! Cita lieta, ja šie maksājumi būtu samērīgi, ja mums būtu ļauts norēķināties par faktiski izmantoto un patērēto — maksātu visi un tālab šo iestāžu kasēs iekļūtu arī līdzekļi.

Visapkārt dzird runājam, kas tas, lūk, un tas uzstādījis skaitītājus un maksā nevis par to, ka tiek apsildīta atmosfēra, siltumtīklu trases zaļotu pat vislielākajā salā, bet par to, cik siltuma nonāk līdz viņa dzīvoklim. Pilnīgi pareizi. Bet vai mēs katrs varam iegādāties un uzstādīt šos dārgos skaitītājus? Pagaidām atliek tikai brīnīties, kā aug telefona abonēšanas cenas, palielinās maksa par teleraidošā tīkla pakalpojumiem, kļūst dārgāks siltāis ūdens, ja tāds vēl vispār nonāk līdz mūsu dzīvokļiem, aug augumā cenas par degvielu, pasta pakalpojumiem... Vārdu sakot, tā vien manies ciešāk savilkt jostu, bet līdz kādai robežai, kad tad trūks visi striķi?

Nedomāju, ka dome tie neko nevar līdzēt. Mēs varam atteikties no parastu un telefona, no TV antenām un laikrakstiem, dzīvot kā kurmjū savās tumšajās aļās, neiet uz ielas vakaros, kur ar sniega nokrišņu un kļuvis bīstami tumšs, bet kā iztikt, ja istabā tik tikko silti radiatora, nav ūdens krānā? Vai mēs esam vainīgi, ka sadzīti tādos sociālisma dzīvokļos, kuri it kā speciāli domāti, lai tirgus kapitalisma laikmetā visus apsaldētu kā prusakus? Vai pilsētas dome nevar atrast risinājumus, kā un kas te vērsams par labu, lai vēlētajiem reiz varētu deputātiem pateikt arī paldies?

ANTONS RANCĀNS:

— ATBILDĪGI ESAM VISI

Ar pilsētas domes deputātiem, vai kā. tautā viņus sauc — domniekiem, tiekamies bieži un dažādos apstākļos, bet laikam tikai šādās priekšvēlēšanu reizēs tā ipaši paraugāties, ko tad viņi īsti ir darījuši un ko paveikuši visu mūsu, mūsu pilsētas labā. Patiešām slikti, ka nevienam netiek informēti, labie nodomi bieži vien paliek tikai mērijas sienās.

Pilnīgi pamatotas ir vēlēšanu prasības sakarot maksas likmes par komunālajiem pakalpojumiem. Katram ir tiesības dzīvot siltā istabā, kur netrūkst ūdens, lai mūsu ielas naktīs būtu gaišas, lai droši pa tām varētu iet, lai mūsu parks būtu glīts un sakopts, tajā patikami varētu atpūsties, lai mums nav jākratās pa izdangātajam ielām, kur braucamā daļa ir neciešamā

stāvoklī, lai mums gadiem ilgi nav jānorauģas uz graustiem vienā vai otrā vietā un lai netūrumi nemētātos ielu malās...

Vai jau aizmirsām rīkot dārzu dienas un spodribas talkas? Labi būtu, ja domes deputāti un visi pašvaldības uzņēmumi mazāk runātu par grūtbām, komunikāciju sliktu stāvokli vai nederīgajiem projektiem, bet solī pa solim darītu ko praktiski. Redzot, ka jau iezīmējas pārmaiņas, cilvēki pagaidītu, cerēdami, ka beidzot tomēr ko arī sagaidīs. Šodien kārtībā savesta Talsu iela, rīt varētu ķerties pie Skolas ielas un citām. Ja parkā izcērt nokaltušos un nogāzušos kokus, applauj zāli, tad tas vajadzīgs arī citām. Tāpat kārtībai jāvalda arī mūsu jomās, citos darbos. Katru reizi, kad vēlējam deputātus, domājam un ceram, ka nu būs tie istie, bet kļūdamies. Cik ilgi tā var?

Nav ilgs laiks četri gadi, uz kuriem dodam uzticības mandātu saviem deputātiem, lielus kalnus nogāzēt nevar pagūt, bet arī katru mazumiņu, ja vien tas vēlēts iedzīvotājiem, var pamanīt. Un jāsāk ir ar tiem sāpīgākajiem — siltums, ūdens. Cik nav izmests līdzekļu dažādiem projektiem, cik saulauts šķēpu disputos par tā vai cita lietderību, bet rezultātu nekādu. Vai vienreiz nepietiktu velti tērēties?

ANTONS ANDŽĀNS:

— PILSĒTA IR APKĀRTĒJO LAUKU SABIEDRISKS UN KULTŪRAS CENTRS

Kārļa Ulmaņa dibinātā un vadītā Zemnieku Savienība bija galvenais un noteicošais spēks, kas Latviju izveda par izaugsmes ceļu, nodrošināja visu iedzīvotāju labklājību.

Šķiet, pienācis pēdējais laiks, es teiktu — pat kritiskais brīdis, lai savu likteni atkal uzticētu Zemnieku savienībai kā reāli domājōšam un darōšam spēkam, jo katrā latvietī, lai arī kas viņš būtu, kaut kur dziļi sirdī mīt zemnieks. Ne velti mūsu simtgadnieks Ēvalds Valters, uzvelgot sarkanbaltisarkano karogu Zīlgas tornī, klātesošos uzrunāja ar vārdiem: «Mana arāju tauta...»

Zemnieka pieceja un domāšana pašlaik mums ir visvairāk vajadzīga. Būs labāk, ja septiņas reizes padomāsim un tad griezīsīm. Līdz šim diemžēl septiņas reizes griezām un tad tikai sākam domāt, vai to vispār vajadzēja darīt. Nu pietiek jaukt un

postīt, ir pēdējais laiks arī sākt ko atjaunot.

Būs vai nebūs Priēļu rajons, bet pilsēta paliks kā apkārtējo pagastu izglītības, kultūras un lauksaimniecības produktu pārstrādes centrs. Priēļu apkārtnē nav nedz akmeņogļu, nedz naftas, nedz dzelzsrūdas atradņu, toties ir lēta lauksaimniecības produkcija.

1. Iestājos par to, lai tiktu pieliktas visas pūles lauksaimniecības produkcijas ražošanas atjaunošanai mūsu pilsētā, veicināta esošās akciju sabiedrības «Priēļu siers» darbība — no tā iegūsim visi. Pašlaik katrā atjaunotā darba vieta ir zelta vērtība.

2. Mums līdz galam nav sakārtota likumdošana, bet galvenais trūkums tas, ka pieņemtie likumi un lēmumi ir tikai aprakstītas papīra loksnes, jo tie nedarbojas. Likumam ir jāstrādā un tas ir tā vienīgais spēks.

3. Jāmeklē reāli sadarbības partneri ārzemēs, nevis ar mērķi turp aizbraukt izklaidēties, bet lai no tā visa iegūtu pilsēta, iedzīvotāji, uzlabojot infrastruktūru, veicinot izglītības, kultūras, veselības aizsardzības attīstību, cilvēku apkalpošanas kultūru un dzīves līmeņa izaugsmi.

Mūsu saraksta kandidāti nesola brīnumus. Sākšim atklāti un visi kopā domāt, kā izkļūt no purva, kurā esam ievēsti. Tūkšu solījumu pašiem neatkarības gadiem būsiēt dzirdējuši jau pārāk daudz.

Sagaidot K. Ulmaņa 120. dzimšanas dienu uzticēsimies tieši viņa partijai — Latvijas Zemnieku savienībai!

ARKĀDIS VIŠŅEVSKIS:

— VARA, VARA, KAM TĀ VARA...

Katram vajadzētu pakavēties atmiņās un nopietni padomāt. Varbūt izdarisim to kopīgi?

Bija 1988. gads, trešās atmodas sākums. Kā to kurš uztvēra, kā rīkojās? Nebūšu pārspēlejš, ja teikšu, ka tas bija drosmīgs laiks. Uz Latvijas Tautas frontes Priēļu nodaļas pirmo konferenci ieradāties es, Jānis Upenieks, Juris Bricis, Baiba Ducmane, Staņislavs Mikulāns. Pieci cilvēki un mūsu karstākā vēlēšanās bija radīt apstākļus latviešu tautas brīvai attīstībai un

nācijas uzplaukumam. Un pirmais, mērķis bija Latvijas neatkarības atgūšana.

Trīs no šīs grupas — J. Upenieks, J. Bricis un B. Ducmane jau aizsauls ceļos — lai miers viņu pišķiem, daudzi nāca klāt vēlāk un esmu pārliecināts, ka nevienam no pirmajiem tautfrontiešiem nebija vēlmju pēc varas. To jau apstiprina arī vēsture — padarījuši savu, pirmie tautfrontieši netīkoja pārņemt varu, to izmantoja citi darboji, situāciju nekavēdami vērst par labu sev visos līmeņos, visā Latvijā. Kas tie bija par cilvēkiem nu redzam visi — lielāko tiesu nekompetenti un varaskāri naudasmīļi. To apliecina arī fakts, cik nabagi esam, cik nabadzīga valsts, cik nabaga tauta. Pat komunistiskās partijas elite neuzdrošinājās rīkoties tā, ka tagad tā dara tautas «aizstāvji». Tautu atceras tad, kad pienāk vēlēšanas.

Tautai beidzot jāizdara pareizā izvēle un tai šai ziņā liela dzīves skola.

Līdzvērtīgi A. Šķēles ieviestajai kārtībai, ka, gadu noslēdzot, tiek izanalizēts Ministru kabineta darbs, arī Priēļu domei tā vajadzētu rīkoties. Jaunajai deputātu komandai jāizveido kompetenta neatkarīga komisija, kas pārbaudītu iepriekšējās domes darbu, budžeta izlietojumu un šīs pārbaudes rezultātus darītu zināmus visiem iedzīvotājiem. Tagadējais stāvoklis mūsu pilsētā liek domāt par domes nekompetenci vai arī negodīgu darbību. Ja šādas komisijas veiktu ikgadējās pārbaudes, tad gan visāda veida negodīgu rīcību

— SIMPĀTIJAS — LZS SARAKSTAM

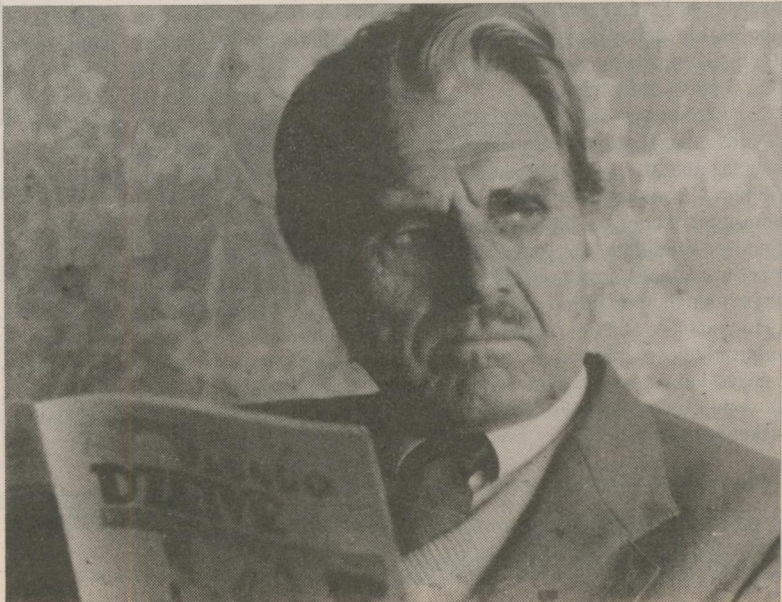
cilvēkiem ciniņos par Latvijas neatkarību, kopā braucām uz manifestācijām Rīgā, cigaretes un maizi vedu tiem, kuri bija pie barikādēm. Iestājos par to, lai mūsu pilsētā būtu baltais krusts, lai stāvētu pie baznīcas baltainis tiem, kuri atdeva dzīvības par mūsu Latvijas brīvību. Bet tagad, kad tā atgūta, daudziem kļuvusi pavisam vienaldzīga. Nevaru no domes kungiem un dāmām panākt, lai palīdz ap balto krustu ierīgot kādu žodziņu, lai tam netiek klāt klejojošie dzīvnieki, lai negodīgie cilvēki nezog tur nokaltos ziedus. Nevaru panākt, lai sakoptu laukumiņu pie pieminekļa pilsētas centrā — kā ar kādiem deputātiem var strādāt tālāk? Ko no viņiem var gaidīt, ja nevar atrast pat tik daudz naudas, lai izdarītu ko pavisam pieticīgu.

Ir tā, ka kungi dzīro, bet pasākumiem, kas adresēti represētajiem reizi vai divas gadā, nevar atrast līdzekļus pat tējas tasītei. Te es nerunāju tikai par sevi vien, bet par tiem daudzajiem, kuri apvienojušies mūsu klubā. Ir arī sāpīgi vērot, ka atceres brīžos pie pieminekļa un krusta tāpat reti redz deputātus. Ir sāpīgi, ja tie cilvēki, kuri bijuši izvesti, kuru mājas nopostītas un kuri tomēr spējuši atgūties, saņem cilvēka necienīgu algu vai pensiju. Vēl sāpīgāk ir redzēt neizdarības — nesakoptu pilsētu, tos, kuri, nīkdami bezdarbībā, nodzeras, iet bojā traģiski. Tas viss ir vēl ļaunāk nekā tie laiki un Sibīrijas moku ceļi.

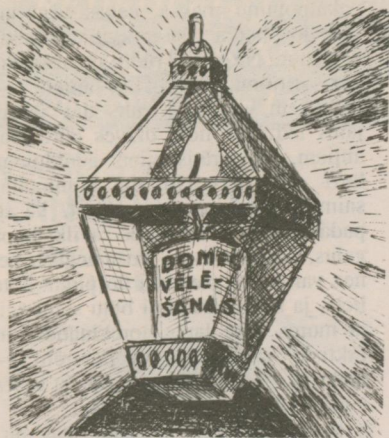
Nevaru būt laimīga, ja manā valstī, manā pilsētā neciena likumus, neizliek karogus valsts svētku reizēs. Pat šīs valsts, varētu teikt, augstākā kat ierēdņi, tā rikodāties, parāda savu necieņu pret simboliem.

Cienījamie līdzpilsoņi, pirms izvēlaties, par ko balsojiet, padomājiet, kam uzticat savu interešu aizstāvēšanu, kuri domās par visiem, bet kuri — tikai par sevi pašiem: kā savākt vairāk naudas, kā padarīt bagātākus savus uzņēmumus.

Lai Dievs jums palīdz izvēlēties!

...PA VISU PREIĻU NOVADU PAR VIŅIEM BRĪNĪJĀS

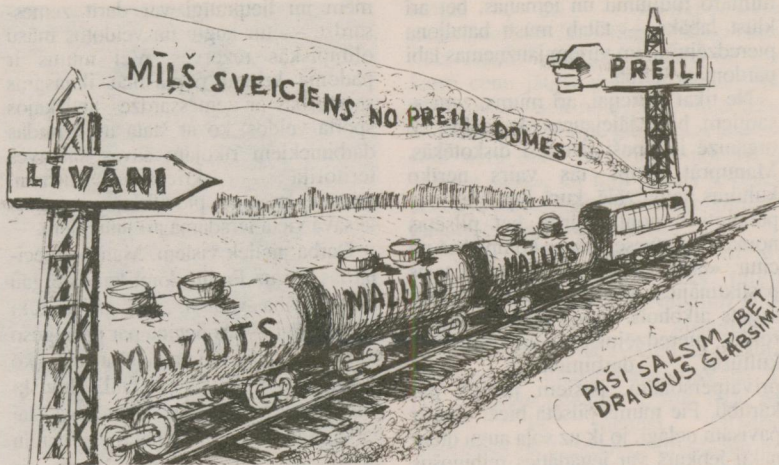

Šī vecā dziesma nāk man prātā,
Kad vēlēšanu drudzis krata:
Vai ir kāds cerībistariņš tievs,
Par ko lai balsoju, ak Dievs?
Pa tumšām ielām klistot, raugi,

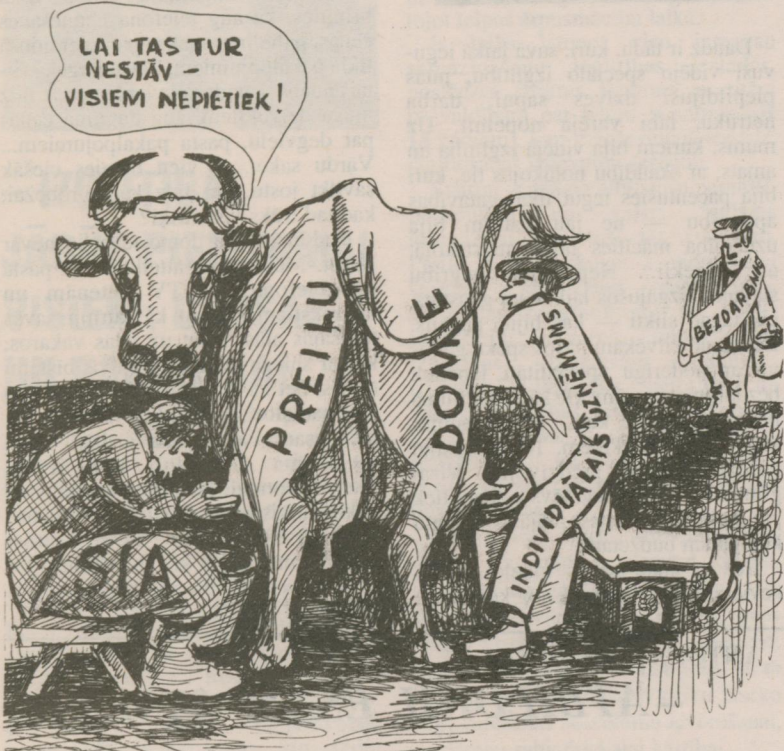
Lien tumšas domas prātā, draugi.
Pie domes ēkas vīrus mana,
Bet zinu — tie tur tikai mājās.
Ja nojaustu, ka tie, kas šite bija,
Mantu lādes sev jau pielocīja
Un turpmāk ļaus ko citiem dot,
Es labprāt ietu nobalsot.
Bet tā kā siltumam nav skaitītāju,
Un karstais ūdens aptek manu māju,
Un, ja iztēles būs balsošanā trūcis,
Teiks kaimiņš — esmu gluži jucis...
Ir glauni jauno saraksti un sejas,
Bet var gadīties — vēl vairāk samisējas,
Jo fotogrāfs ar savu meistartīki
Apslēpj to, kāds kuram iekšā niķis ---
Es ilgi grozu sarakstus sev rokā,
Prāts un sirds tik gaužām mokās:
Tik viens man aploksnē ir jāieliek,

Bet kurš, lai visiem labāk tiek?
Ir solījuši visi biezu rīku, tumi,
Bet zinām jau, cik tādi vārdi glumi;
Kas tālu skan, tam iekšā — tukšums,
Un tukšs ir tāda sasolītais mums.

Bet arī tas, kam ir, bet ārā nenāk
Vai prātīgu ko paveikt māk?
Jo kurš pirms vēlēšanām kā ciniņās,
Par visiem tauta tikai brīnījās.
Še bildēs likts dažs atgadījums,

IEPRIEKŠĒJĀ SEZONĀ UN ŠINĪ...

LAI TAS TUR
NESTĀV -
VISIEM NEPIETIEK!

iz z i n a .
Pamatojoties uz aizdevuma līgumu Nr.124. no 26.06.96.gada
Preiļu PPU "Siltums" tika atvērta kredītlīnija 276 000 Ls. apmērā
ar pilnīgu tā apmaksu līdz 1998.gada 26.augustam.
Uz 01.11.96.gada Preiļu PPU uzņēmums ir izmantojis 227 190 Ls no
piešķirtās kredītlīnijas.

Pārvaldnieks:

S.Serkovs

Kas zināms ir ū labi jums:
Varbūt, ka grūtā brīdī pateiks priekšā,
Kurš saraksts aploksnē ir jāliek iekšā.
Lai tumšās ielās nesaisītu pieres,
Jums vējlukturus līdzī nemit laiks pierast;
Tur bezdarbniekam zēlastības nebūs,
Kur IU un SIA labumus sev gūs ---
Kur draugu būšana kā pūpolcari raisās,
Tur plebeji pa kājām lai nesamaisās;
Kur kredīts izredzētajam sen rokās,
Tur neprašā pēc tā tik velti mokās. ---
Ir viss jau sadalīts bez steigas, rāmi,
Tev pāri paliek tikai tukšais rāmis:
Liec tajā svētbildi vai miļo deputātu,
Jo savādāk tam netiksi vairs klātu!

Vai šādas ainas būs modē turpmāk,
To rādīt jaunais domes sastāvs nāk,
Bet tas ir tavā ziņā, dārgo vēlētaj,
Kam ceļu turp ar savu balsi klāj ---

VDK MODERNIZĒJAS

visaugstākajam cenšam Preiļos, Rīvdabas
ielā 1, 2. stāva telpās, telefonam
līdz 15. Tel. 22700

**DPS «Saimnieks» Preiļu rajona
nodaļa, gatavojoties Preiļu pilsētas
domes vēlēšanām, lūdz pilsētas
iedzīvotājus rakstiski izteikt savas do-
mas par Preiļu pilsētas domes deputā-
tu kandidātiem un to sarakstiem.**
Jūsu domas un priekšlikumi tiks publicēti
avīzē. Garantējam anonimitāti tiem, kuri to
vēlēšies. Vēstules sūtīt pēc adreses: Preiļu ra-
jons, Riebiņu pagasts, LV 5326. Paju sa-
biedrība agrofirma «Turība».

gotehr...
vācu ve...
darbē
Pieteikties
Te

SIA «Remonts
minerālmēsliem»
4-17; amonija s.
granulē
Tāl.

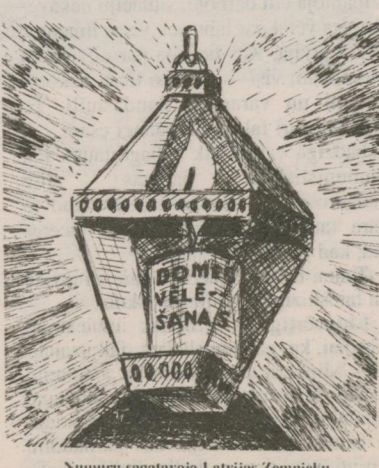
Rokām, kuras vi
Tik daudz

Kad siera rūpnīcas mikrorajonā atslēdza karsto ūdeni, daži ieteica
iegādāties lielu vannu, sanest malku un mazgāties namu pagalmā.
Visi krāj naudu ar skubu.

Vai nu tik sen atpakaļ, kopš katram
kā bieds sekoja valsts drošības komite-
ja, kas tuvāk bija pazīstama kā KGB
— komitet gosudarstvennoi bezopas-
nosti vai pavisam vienkāršoti — čeka:
pēc sava pirmdzimtā nosaukuma.
Tagad tādas komitejas tā kā nebūtu,
mūs vēl mēdz tikai pabiedēt ar tādu
bubulīti, kā «čekas maisi». Bet tie jau
vaļā netiks raisīti un varam dzīvot, kā
saka, cepures kuldami.
Jā, varētu, ja ne... Šoreiz, cik
manāms, iniciatīva nāk «no apakšas,
no tautas masām». Nesen šē pat rajona
avīzītē «Novadnieks» skaisti rāmētu
lasām ziņu: kungi un dāmas, izpētiet
deputātu kandidātu sarakstus Preiļu
domei un, ja kāds no tur nosauktajiem
kungiem un dāmām jums sariebis, tūlīt
lodišu spalvu rokā un cepiet augšā
kompromitējošu materiālu! Uz mata
kā čekas laikos, toreiz tikai iniciatīva
tika «nolaista no augšas», no pašas
Maskavas.

Laiki mainās, izrādās, tikumi paliek,
tikai, atbilstoši laika mūsdienīgumam,
vienkāršojas. Denunciācijas nevajag
vairs sūtīt uz kādu tālu pilsētu vai
VDK rajona komiteju Preiļos, pietiek,
kā tas glīti stāv adresē, nogādāt uz paju
sabiedrību agrofirmu «Turība». Visādas
iniciatīvas šī «Turība» izmēģinājusi,
šī ir kas jauns un negaidīts. Pēdējā laikā DP
«Saimnieks» arī valsts mērogā kļuvusi
aizdomīga: sak, ko tās citas partijas un
tauta mēģina nomelnot (radio un avižu
ziņas), vietējā nodaļa ķērusies pie
radikālākiem soļiem.
Tagad mēs jau labu laiku ar
šausmām gaidām, kas nu būs
«Turības» maisos, kāds kompromats
iegūlis, un kad tos raisīs vaļā. Solīts
taču bija visu publicēt. Lai arī vainīgi
nejutamies, bet, ko lai zina — šajā
dzīvē visa tik daudz pieredzēts! Vai
sakompromitējušos deportēs uz kādu
atālāku paju sabiedrības nomali?

Numuru sagatavoja Latvijas Zemnieku
savienības Preiļu nodaļa, par faktiem rūpējās
A. Veldre, bet tos pantos un zīmējumos ielēpa
O. Leičūjāns.

SUŅU BRIEŠMAS

Savā laikā dome bija
iecerējusi ieviest kārtību, kā tas
ir citās pilsētās, attiecībā ar
dzīvnieku mīļotājiem. Sevišķi
daudz mums ir suņu draugu.
Vieni priekšroku devuši klejā
sunīšiem un visādiem citiem
pūdeļiem, citi takšu pasuģai,
vidēji lieliem reģējiem, trešie
savukārt sacenšas, kuram
mājas būs lielāks un dārgāks
četrkājis. Tādas pat atšķirības
ir turēšanas veidā: vieni
vakaros izved savus draugus
pavadās, citi izvedina uz
balkona (A. Upiša ielā) un
atstātos plācenus norauš uz
ielas, trešie, kuri laikam ir
vairākuma, ļauj tiem brīvu.
Un tā ļaudīm, sevišķi skolās-
bērniem, skrien klāt, apsta un
labības visādi dogi un terjeri.
Viens apbrēbojas ar to, ka
pabaido, sīkajam draudzīgi
nolaizot seju, cits piklējības
dēļ parej, bet kāds mēģina arī
iekost...
Sunīem prieki, bet mums —
briesmas.

